

המבקשת: התנועה לזכויות דיגיטליות (ע"ר 580544955)
באמצעות עוה"ד אסף פינק
ממשרד עורכי דין אסף פינק
רח' יד חרוצים 10, ירושלים 9342148
טלפון: 02-5021829, פקס: 02-5632244
דוא"ל: asaf@asafplaw.co.il

בעניין שבין –

העותרת: **חשבים ה.פ.ס מידע עסקי בע"מ** (ח"פ 512279985)
באמצעות ב"כ עו"ד ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
שד' שאול המלך 37, תל-אביב 64928
טל': 03-6060260, פקס: 03-6060266

– נ ג ד –

המשיבה: **הנהלת בתי המשפט – מנהל בתי המשפט**
באמצעות עו"ד אבי מיליקובסקי
פרקליטות המדינה, משרד המשפטים
טל': 02-6466139, פקס: 02-6467011

ובעניין –

המבקשת להצטרף: **האגודה לזכויות האזרח**
ע"י ב"כ עוה"ד אבנר פינצ'וק ו/או אחרים
רח' נחלת בנימין 75, תל אביב 65154
טלפון: 03-5608185, פקס: 03-5608165

בקשה הצטרפות כידיד בית המשפט

בית המשפט הנכבד מתבקש להתיר למבקשת להצטרף כ"ידיד בית המשפט" לדיון בעתירה ל"מתן צו על תנאי ובקשה דחופה לצווי ביניים ולצו ארעי". עתירת העותרת נועדה לבטל את יישום החלטת הנהלת בתי המשפט לחייב את העותרת, כמו את שאר חברות המאגרים המשפטיים, למנוע את אינדוקסס של פסקי דין במנועי החיפוש האינטרנטיים השונים (כדוגמת גוגל).

אישור הבקשה להגשת עמדת ידיד בית המשפט תאפשר למבקשת, העוסקת בהגנה על זכויות אדם במרחב האינטרנט ובעידן הדיגיטלי, להביא בפני בית-המשפט הנכבד את עמדתה בסוגיה הנדונה, הכל כמפורט בהמשך בקשה זו.

ואלה נימוקי הבקשה:

1. התנועה לזכויות דיגיטליות היא עמותה רשומה, העוסקת בהגנה ובקידום זכויות פרט וקהילה בעידן הדיגיטלי.
2. התנועה עוסקת בהגנה על הזכות לפרטיות, חופש הביטוי, הזכות לשוויון, זכויות צרכניות וכדומה, ומתייחסת לפגיעות אפשריות בזכויות אלה על-ידי טכנולוגיות המידע והאינטרנט. בתנועה חברים מומחים מתחומים שונים, לרבות משפטנים ואנשי טכנולוגיה, בעלי הבנה והכרה בכוחה הכפול של

הטכנולוגיה לקדם מצד אחד זכויות פרט וקהילה ולפגוע בהן מצד שני. התנועה שמה לעצמה כמטרה להוות מוקד-ידע בנקודות ההשקה בין הטכנולוגיה וזכויות הפרט והקהילה, ולקדם במסגרת פעולתה.

3. בין חבריה ופעיליה, ניתן למצוא מומחי טכנולוגיה רבים, ביניהם שחר שמש, דורון אופק, צבי דביר, פרופ' קרין נהון ופרופ' אלי ביהם, לשעבר דיקן הפקולטה למדעי המחשב בטכניון. בנוסף, פעילים בה משפטנים כעו"ד יהונתן קלינגר ועו"ד אוריה ירקוני.

4. התנועה לזכויות דיגיטליות והאישיים החברים בה והתומכים בפעולתה פועלים מזה שנים במאבקים ציבוריים אשר מטרתם למנוע פגיעה בזכויות האדם של האזרחים בישראל. בין הדיונים והנושאים שהתנועה הייתה צד בהם, ניתן לציין כמה מהם:

4.1 התנועה מהווה גורם משמעותי במאבק המקצועי כנגד המאגר הביומטרי, אשר פוגע בין היתר בזכות לפרטיות של אזרחי מדינת ישראל. התנועה הייתה מבין העותרות בבג"ץ 1516/12 פרופ' קרין נהון נ' הכנסת ובבג"ץ 7128/13 פרופ' קרין נהון נ' רשות השידור.

4.2 התנועה שמה לעצמה מטרה להילחם בתופעת "תביעות השתקה" (SLAPP), ובכך להגן על חופש הביטוי של האזרחים במרחב האינטרנטי. התנועה מממנת את ההגנה המשפטית של 20 מתוך 26 נתבעים בתיק ת"א 7345-06-14 גנד-גלילי נ' לרר ואח'.

4.3 לאחרונה, התנועה פתחה בשיתוף המרכז האקדמי למשפט ולעסקים קליניקה משפטית לתביעות השתקה. הקליניקה מטפלת בתיק ת"א 14-11-14264 כנפו נ' גינזבורסקי, בו נתבע פעיל חברתי על סך 2,600,000 ₪ בשל הוצאת דיבה לכאורה, עקב פעילותו הציבורית כנגד אישור תוכנית מתאר באשדוד.

4.4 באוקטובר 2013 הגישה התנועה באמצעות תומר אשור, ד"ר אור דונקלמן ועו"ד יהונתן קלינגר, פניה ליו"ר ועדת הבחירות לכנסת ה-19, בתלונה כי שיטת ה"בינגו" שמספר מפלגות עושות בה שימוש, פוגעת בפרטיות ההצבעה.

4.5 בספטמבר 2012 הגישו עמותת המקור והתנועה לזכויות דיגיטליות למשרד המשפטים את התייחסותן לתזכיר חוק זכות יוצרים (הגנה על אמצעים טכנולוגיים ועל אמצעים לניהול זכויות), התשע"א-2011. כן העבירה התנועה לזכויות דיגיטליות התייחסות לתזכיר חוק חשיפת פרטי מידע על משתמש ברשת תקשורת אלקטרונית, התשע"א-2011.

4.6 ביוני 2011 פרסמה התנועה לזכויות דיגיטליות נייר עמדה מפורט על כרטוס חכם בתחבורה הציבורית (כרטיסי הרב-קו). נייר העמדה כולל הערות לגבי דרך פעולת המערכת על בסיס עיקרון Privacy by design, המלצות לעגן עיקרון זה במסגרת חקיקה ראשית, והתייחסות לטיוטת הנחיות רשם מאגרי המידע.

5. מבנה הבקשה יהיה כדלהלן. ראשית, יוסבר המתח העומד בין זכות העיון ובין זכות הציבור לפרטיות, וכן הרקע לעתירה. בפרק ב' תיבחן השאלה האם קיימת דרך למלא את תכליות העיון תוך הקטנת הפגיעה בפרטיות הציבור. בפרקים ג' וד', יינתן הסבר טכני בנוגע לאופן פעולתם של מנועי חיפוש, ובנוגע לפעילות היזומה מצד העותרת לשם קידום אתרה, באופן המביא לפגיעה יתרה בפרטיות הציבור. לאחר הפרקים הטכניים, תתייחס הבקשה למספר סוגיות משפטיות: מקור סמכותו של

מנהל בתי המשפט לקבוע לעותרת כללים, טענות ההסתמכות של העותרת, התייחסות לתקדימים הקיימים, ומוסד ידיד בית המשפט.

א. הרקע לעתירה

6. העותרת מבקשת לפגוע בזכות היסוד לפרטיות בשם הרצון להגן לכאורה על זכות העיון. בפרק זה נתייחס בקצרה למתח בין העקרונות הסותרים – זכות העיון וזכות היסוד לפרטיות, ולפניות המבקשת למנהל בתי המשפט בהקשר זה.

7. זכות העיון נחקקה בתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), התשס"ג-2003 (להלן, 'תקנות עיון בתיקים'), והיא נגזרת מעקרון פומביות הדיון הקבוע בסעיף 3 לחוק-יסוד: השפיטה ובסימן ו' לפרק ב' לחוק בתי המשפט, התשמ"ד-1984. זכות היסוד לפרטיות הוכרה בסעיף 7 לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו, ונחקקה, בין השאר, כחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981. מציאת האיזון הראוי בין עקרונות אלו היא מלאכה סבוכה ועדינה, וועדת אנגלרד יושבת על המדוכה מזה ארבע שנים, וטרם סיימה את מלאכתה, אך אין לאפשר מצב בו פרטיותו של הציבור נשאת פרוצה.

8. בשנת 2009, פרסם מנהל בתי המשפט לשעבר כב' השופט משה גל הנחייה לציבור השופטים בנוגע לצמצום הפגיעה בפרטיות עקב פרסום פסקי הדין באינטרנט ובמאגרים ממוחשבים:

כפי הידוע לכם, במסגרת פומביות הדיון מתפרסמים פסקי דין והחלטות באתר האינטרנט של הרשות השופטת וזאת בסמוך למועד חתימתם. הפרסום באתר מביא עמו, כמעט באופן מידתי, פרסום במאגרים המשפטיים בתפוצה רחבה וכך גם בכלי התקשורת. [...] נוכח דברים אלה, נבקש את שימת לבכם בעת כתיבת החלטות לעניין איזון פרטים אישיים שאין חובה בהם ואשר פרסומם עלול לגרום לפגיעה בפרטיותם של המתדיינים.

המנהל הודיע כי בדעתו לפעול לבחינה מחודשת של הנושא:

נראה כי החריגים לפומביות הדיון הקבועים בסעיפים 68-71 לחוק בתי המשפט, אינם מותאמים לעת הנוכחית, המתאפיינת בזרימת מידע חופשי ומהיר וכי הדין אינו מספק מענה הולם לבעיה שמתעוררת. לאור זאת, יש בכוונתי לפנות בעניין זה לשר המשפטים על מנת שתיערך בחינה מחודשת של הסוגיה בכללותה וינתנו כלים משפטיים לצמצום הפגיעה במתדיינים.

נספח 1/1: הודעה רשמית שפרסמה דוברות הנהלת בתי המשפט בשם מנהל בתי המשפט לשעבר כב' השופט משה גל, מצורפת כנספח לבקשה זאת. מצ"ב ומסומן 1/1.

9. ועדת אנגלרד, "הוועדה לבחינת שאלות הנוגעות לפרסום פרטים מזהים בפסקי-דין ובהחלטות של בתי המשפט ולעיון בתיקי בית המשפט", מונתה כשנה לאחר מכן, כדי לבחון את סוגיית האיזון הראוי בין זכות העיון בתיקי בית משפט לבין זכות היסוד לפרטיות מצד המתדיינים. הוועדה טרם סיימה את עבודתה וטרם פרסמה המלצות ביניים.

10. משבוששו מסקנות הוועדה לבוא, ומשהמשיכו להגיע תלונות בנושא, שלחה התנועה ביום 07/09/2014 מכתב למנהל בית המשפט. בפנייתה, ביקשה כי המנהל יעשה שימוש בסמכותו לפי תקנה 5(ב) לתקנות עיון בתיקים, כדי להסדיר את נושא פרסום פסקי דין באתרים פומביים. זאת, כפתרון ביניים עד להסדרה היסודית הצפויה לאחר שוועדת אנגלרד תסיים את עבודתה.

נספח 2/: מכתב התנועה לזכויות דיגיטליות אל הנהלת בתי המשפט מיום 07/09/2014, מצורף כנספח לבקשה זאת. מצ"ב ומסומן 2/.

11. לאחר עיון בפניית המבקשת, עדכנה הלשכה המשפטית את המבקשת, כי בדומה להצעתה, החליטה הנהלת בתי המשפט לחייב את המאגרים המשפטיים למנוע אינדוקס (סריקה) של פסקי הדין במנועי החיפוש האינטרנטיים, כדוגמת גוגל.

נספח 3/: מכתב לשכת היועץ המשפטי להנהלת בתי המשפט אל התנועה לזכויות דיגיטליות מיום 30/09/2014, מצורף כנספח לבקשה זאת. מצ"ב ומסומן 3/.

12. בעקבות החלטת הנהלת בתי המשפט, הגישה העותרת את העתירה אשר בכותרת, במטרה למנוע ולהשהות את יישום ההחלטה. יובהר כי פניית התנועה לזכויות דיגיטליות להנהלת בתי המשפט נעשתה מבלי שהייתה מודעת להחלטה המתגבשת.

13. העתירה בה עתיד לדון בית המשפט הנכבד, כוללת בתוכה אלמנטים טכנולוגיים רבים. על מנת להגיע להכרעה בעתירה, **אין מנוס מלבחון את הנושאים מהצד המשפטי, אך גם מהצד הטכנולוגי.**

14. **לעתים ידע טכנולוגי מסוג זה אינו מצוי בידי אחד האדם. לכן, מבוקש לצרף לדיון "ידיד בית המשפט", אשר בקיא בנבכי הטכנולוגיה והאינטרנט, ואשר מסוגל לספק לבית המשפט חוות-דעת מהימנה על כל נושא וסוגיה טכנולוגית שיעלו לדיון במהלך העתירה.**

15. התנועה, באמצעות חבריה ובא כוחה, צברה מומחיות ספציפית בנושא העתירה. קבלת בקשתה של התנועה יסייע בידי בית המשפט לעשות צדק – בייחוד בכל הנוגע להיבטים הטכניים העולים מן העתירה, לרבות, אך לא רק: אופן האינדוקס באתר העותרת, הצורה הייחודית בה מקדמת העותרת את תוצאות החיפוש, הממשק שבין העותרת למנועי החיפוש האינטרנטיים, ועוד ועוד.

16. לאור העובדה כי התנועה ובא כוחה היו מעורבים בהליכים אשר התקיימו, ובייחוד מול ועדת אנגלרד, תבקש התנועה להאיר מספר נקודות אף בהקשר זה. יצוין כי כנגד העותרת מתנהלת בקשה לאישור תובענה ייצוגית (ת"צ 34134-12-12 **שווימר נ' חשבים ה.פ.ס מידע עסקי בע"מ**, בבית המשפט המחוזי בתל-אביב בפני כב' השופט יצחק ענבר) בגין הפגיעה בפרטיות, שאף היא רלוונטית לסוגיות הנידונות בעתירה דן.

17. כל החלטה של בית המשפט העליון בעתירה זאת עתידה להשפיע על הליכים נוספים המתנהלים, ועל פרסומן של עשרות אלפי החלטות ופסקי דין מדי חודש בחודשו. לכן, יש צורך כי הדיון בעתירה זאת יהיה משמעותי, ממצה וזהיר. בהתחשב בכך, מתחדדת החשיבות של צירוף התנועה לזכויות דיגיטליות כידיד בית המשפט, מאחר והידע המקצועי של המבקשת בתחום המשפטי ובתחומי הטכנולוגיה והאינטרנט, יתרמו לכך שבית המשפט הנכבד ישמע מגוון רחב של דעות, וכי יוצגו בפני בית המשפט החומרים הנדרשים כדי לנהל דיון רחב בנושא ולהגיע לחקר האמת.

18. התנועה למדה לאחרונה, מהודעת המדינה, כי המשיבה לא תגיש את תגובתה בכתב לעתירת העותרת, בשל עיצומים כאלה ואחרים. לאור כך, הצורך בהנחת עמדת ידיד בית משפט בפני בית משפט נכבד זה מתחדדת ומתעצמת.

ב. מידתיות הפגיעה בפרטיות הציבור

19. העותרת מפיצה את פסקי הדין על ידי הצגתם במנועי חיפוש פומביים, ובכך, בו-זמנית, מקדמת את זכות העיון לציבור, ופוגעת פגיעה ממשית בזכות הציבור לפרטיות. העותרת טוענת כי כל פעולותיה מכוונות להנגיש את המידע לציבור, וגם אם נפגעת פרטיותו של מאן דהוא, הרי זה מחיר ראוי והכרחי כדי למלא את תכליות פומביות הדיון. לכן, עולה שאלת המידתיות, והאם הכרח להגשים תכלית אחת על חשבון האחרת.
20. פרק זה יתמקד **במבחן הפגיעה הפחותה**, דהיינו, האם קיימת דרך אחרת להגשים את תכליות זכות העיון, תוך הקטנת הפגיעה בפרטיות הציבור.
21. בעבר, פסקי הדין פורסמו בכרכים מודפסים. זכות העיון ניתנה לכל, אך היה זה בלתי-אפשרי כמעט לאתר פסקי דין של מתדיין פלוני. המהפכה הדיגיטלית שינתה כל זאת, שכן ברגע בו פסקי הדין וההחלטות השיפוטיות מפורסמים כקבצים דיגיטליים, ניתן לערוך חיפוש מקיף ולמצוא את כל ההליכים המשפטיים בהם מעורב (באופן ישיר או עקיף) אדם פלוני. האפשרות לבצע חיפוש פרסונלי טומנת בחובה פגיעה בפרטיות, ומסבכת את סוגיית האיזון הראוי בין העקרונות הסותרים.
22. בשנים האחרונות הפגיעה בפרטיות החמירה בכמה דרגות בשל עליית תפוצתם של מאגרי מידע משפטיים המתבססים על **קידום מכון** של פסקי הדין במנועי חיפוש. אתרים אלו מביאים לכך שחיפוש **כללי** אודות אדם פלוני, מעלה (בין התוצאות הראשונות) את הליכים משפטיים בהם היה מעורב אותו פלוני. בעוד מאגרים משפטיים הגונים, כגון 'נבו', 'פדאור' ומערכת 'נט-משפט', דורשים ביצוע **חיפוש אקטיבי** (דהיינו, חיפוש מכוון) כדי למצוא מידע משפטי, אתר 'תקדין לייט' ודומיו דוחפים את המידע המשפטי אל **חיפוש פסיביים**. באופן זה, הציבור נחשף למידע המשפטי גם אם לא חיפשו במכוון.
23. כלומר על מנת לאתר את שמו של אדם באתר כגון נבו או פדאור, ראשית על המחפש להיכנס לאתר, ולחפש באופן אקטיבי במאגר המשפטי את השם הרצוי. לעומת זאת, באתר תקדין-לייט אין צורך להיות מנוי על האתר, ודי בהקשת השם במנוע החיפוש כדי לקבל באופן מיידי את ההחלטות בעניינו של אותו אדם – גם אם כל רצונו של המחפש היה לאתר מספר טלפון של האדם או כל פרט אחר שאיננו קשור כלל וכלל להליכים משפטיים.
24. את האיזון הנכון והראוי בין הזכות לפרטיות לבין פומביות הדיון, ראוי לבחון בהתאם למאפייני המאגר – באיזו מידה הוא מקדם את זכות העיון ובאיזו מידה הוא פוגע בזכות לפרטיות. באופן זה אפשר לחלק את המאגרים הדיגיטליים לכמה סוגים.
- 24.1. **מאגרים המאפשרים עיון לפי מס' התיק**. פרסום פסקי הדין כקבצים אלקטרוניים לפי מספר התיק, כאשר לא ניתן לבצע חיפוש פרסונלי (חיפוש כל התיקים הקשורים לפלוני) או טקסטואלי (חיפוש החלטות לפי מילות מפתח). ניתן לעיין בתיק המלא לאחר קבלת היתר עיון. המאגר מאפשר זכות עיון **חלקית**, תוך פגיעה **קטנה** בפרטיות. דוגמה למאגר מסוג זה: אתר 'נט משפט'.
- 24.2. **פרסום פסקי הדין במאגרים ממוחשבים יעודיים**. המידע נגיש וניתן לערוך חיפוש כלליים, גם פרסונליים וגם טקסטואליים. צריך לערוך חיפוש **מכוון** כדי לקבל את המידע. המאגר יכול להיות

פתוח לכלל הציבור ללא רישום, או לדרוש רישום מוקדם או מנוי. המאגר מאפשר זכות עיון מלאה, תוך פגיעה מסוימת בפרטיות¹. דוגמה למאגרים מסוג זה: אתר 'נבו', אתר 'פדאור'.

24.3. **פרסום פסקי הדין באתרי אינטרנט פתוחים**, תוך הנגשת ודחיפת המידע למנועי חיפוש כלליים. ניתן לערוך חיפוש פרסונליים. המידע מועבר גם למי שלא מחפש אותו באופן מכוון (למשל כתוצאת חיפוש בגוגל). המאגר מאפשר זכות עיון מלאה, תוך פגיעה קשה בפרטיות. 'תקדין לייט' הוא המאגר העיקרי מסוג זה.

24.4. **פרסום פסקי הדין לאחר אנונימיזציה ("פילמון")**. המאגר כולל את המידע בהשמטת פרטי הצדדים. מידע זה זמין למנועי חיפוש כלליים או ייעודיים. לא ניתן לערוך חיפוש פרסונליים, אך ניתן לבצע חיפוש טקסטואליים. המאגר מאפשר זכות עיון כמעט מלאה, תוך פגיעה קטנה בפרטיות. בתי משפט במדינות אירופאיות רבות מפרסמים כך את פסקי הדין במאגרים פתוחים².

25. להלן סיכום ארבעת סוגי המאגרים הממוחשבים:

פרטיות	זכות העיון	רמת הפרסום והנגישות
פגיעה קטנה	חלקית	1. עיון לפי מס' התיק במאגר ממוחשב, כגון 'נט-משפט'
פגיעה מסוימת	מלאה	2. פרסום פסקי הדין במאגרים ממוחשבים יעודיים
פגיעה קשה	מלאה	3. פרסום פסקי הדין באתרי אינטרנט פתוחים
פגיעה קטנה	כמעט מלאה	4. פרסום פסקי הדין לאחר אנונימיזציה

26. כפי שניתן לראות מההשוואה, הפגיעה הקשה בפרטיות אינה הכרח מעצם קיומם של מאגרים משפטיים ממוחשבים ומסחריים, אלא מהאפשרות להיתקל במידע **באופן מקרי**, דרך מנועי החיפוש האינטרנטיים, שלא מתוך חיפוש מכוון.

27. מאגרים משפטיים כגון נבו ופדאור פועלים כמאגרים מן הסוג השני. מנגד, תקדין לייט מספק רמה דומה (למעשה פחותה) של נגישות למידע, תוך פגיעה קשה בפרטיות הציבור. **התרת אינדוקסם של פסקי הדין במנועי החיפוש האינטרנטיים מביאה לפגיעה לא-מידתית בפרטיות**, שכן אינה מוסיפה דבר לנגישות המידע.

28. לכן, לעמדת המבקשת, יש לאסור על קיומם של מאגרים מהסוג השלישי.

29. עולה כי גם הנהלת בתי המשפט סבורה כי יש לאסור על אינדוקסם פסקי הדין המלאים במנועי חיפוש פומביים. ההחלטה אותה קיבלה, כנגדה עותרת העותרת, תגרום לכך שרק למאגרים המשפטיים מן הסוג הראשון והשני תינתן גישה לפסקי הדין הממוחשבים. יישום ההחלטה ימגר את פגיעתם הרעה של מאגרים משפטיים מן הסוג השלישי.

1 לעמדת התנועה לזכויות דיגיטליות, פרסום פרטי הצדדים (להבדיל מפרסום פסה"ד ללא פרטי הצדדים) מהווה פגיעה מסוימת בפרטיות, אולם ניתן לטעון כי הפגיעה היא מידתית. שאלת המידתיות צריכה להיבחן בהתאם לסוג ההליך, תוצאתו ומעמדו של המעורב באותו הליך. ר' נייר עמדה התנועה לזכויות דיגיטליות שהוגש לוועדת אנגלרד במרץ 2013.

2 [http://birosag.hu/sites/default/files/media_conference/workshop i 25_10_2013.pdf](http://birosag.hu/sites/default/files/media_conference/workshop_i_25_10_2013.pdf)

30. החלטת הנהלת בתי המשפט אינה אוסרת על העותרת להציג פסקי דין באמצעות חיפוש באתרה, אלא רק על הצגת ואינדוקס המסמכים המשפטיים במנועי חיפוש חיצוניים, כדוגמת גוגל. ההחלטה תחייב את העותרת להפוך את המאגר משפטי שברשותה למאגר מן הסוג השני. כמו נבו ופדאור, יכולה העותרת לעשות שימוש במנוע חיפוש ייעודי, ולאפשר חיפוש פסקי דין באתרה בלי להפיץ את המסמכים דרך מנועי חיפוש אינטרנטיים. העותרת גם כך מפעילה מנוע חיפוש ייעודי באתר 'דיניים ועוד', ובקלות היא יכולה להסב את המנוע לשימוש גם באתר 'תקדין לייט'.
31. טענת העותרת, כאילו ההחלטה משמעותה הסרת האתר לחלוטין ממנועי החיפוש, תלושה מהמציאות. לעמדת המבקשת, אין מניעה מאינדוקס פסקי הדין במנועי חיפוש חיצוניים לאחר השמטת פרטי הצדדים (מאגרים מהסוג הרביעי), או לשימוש במנועי חיפוש ייעודיים לשם עיון בפסקי הדין המלאים (מאגרים מהסוג השני). שתי הדרכים פתוחות בפני העותרת, אם רק תבחר בכך.
32. העותרת טוענת כי היא מבקשת למלא את תכלית העיון לטובת "האזרח הקטן", וכי לכאורה דרך פעולתה היא היחידה האפשרית. כמוסבר לעיל, אם העותרת הייתה בוחרת לפעול כמאגר מהסוג השני או מהסוג הרביעי, תכלית העיון הייתה מתמלאת באופן כמעט מלא. אולם, נראה כי פרסום פסקי הדין ודחיפתם האקטיבית למנועי החיפוש, היא חלק אינהרנטי מהמודל העסקי של 'תקדין לייט', כמוסבר להלן.

ג. הסבר טכני בנוגע לפעולתם של מנועי חיפוש

33. בפרק זה תוסבר בקצרה הטכנולוגיה של מנועי חיפוש ושיטות קידום אתרים.
34. פעולת מנועי החיפוש מתחלקת (באופן גס) לשלושה חלקים – סריקה, אינדוקס והצגה בחיפוש:
- 34.1. מנועי החיפוש סורקים את דפי האתר ע"י תוכנות אוטומטיות, הקרויות "זחלני רשת" (Web Crawlers). הזחלן הוא מעין גולש ממוכן, הקורא וסורק את הדף, כמו אדם רגיל המשתמש בדפדפן אינטרנט.
- 34.2. לאחר הסריקה, מנוע החיפוש "מאנדקס" את הדף במנוע החיפוש. בהפשטה רבה, ניתן לומר כי פעולת האינדוקס היא העיבוד שמנוע החיפוש מבצע על הדף שנסרק, כדי לציין במאגריו הפנימיים אלו מילות חיפוש מפנות אל הדף. כל דף מקבל ציון בהתאם לתוכנו, לדפים המפנים אליו, ולהנחיות בעל האתר.
- 34.3. כשאדם מחפש ביטוי מסוים, מנוע החיפוש יציג את כל הדפים המתאימים, לפי האינדקס הפנימי של הדפים, ובהתאם לציונים היחסיים שהמנוע נתן לכל דף.
35. לבעלי האתרים שליטה מלאה על הדרך בה מנועי החיפוש סורקים את אתרם. ביכולתם לקבוע כללים והגבלות עבור מנועי החיפוש, במספר דרכים להלן.
- 35.1. **כללים ברמת האתר:** בעל האתר יכול לפרסם הנחיות שונות למנועי החיפוש דרך קובץ בשם robots.txt. הקובץ כולל הנחיות בדבר הדפים שייסרקו ויאונדקסו, ולכן יופיעו בתוצאות החיפוש, ובדבר הדפים שלא יסרקו ולא יאונדקסו, ולכן לא יופיעו במנוע החיפוש. בעל האתר יכול לקבוע כללים עבור דפים ספציפיים, או כללים עבור ספריות שלמות (כלומר, כל הדפים שנמצאים בתת-ספרייה של האתר). מנועי החיפוש מכבדים את הכללים הללו, והפעולה הראשונה של זחלני רשת הוא לקרוא את ההנחיות שבקובץ זה, ולהתנהג בנימוס, בהתאם ל"חוקי הבית".

35.2. **סימון דף יחיד:** גם אם הכללים ברמת האתר מתירים למנוע החיפוש לסרוק דף נתון, בעל האתר או בעל הדף יכולים לציין שהדף אינו מיועד לסריקה. סימון הדף נעשה ע"י הוספת תגית מיוחדת, שזחלן הרשת יודע לפענח. אם בדף מופיעות התגיות המיוחדות, מנוע החיפוש יפעל בהתאם להוראותיהן, וכך ביכולתם של בעל האתר או הדף לקבוע אם הדף יאונדקס או לא.

35.3. **סימון מקטע בדף:** קיימות מספר שיטות כדי לסמן למנוע החיפוש שלא לאנדקס מקטע ספציפי בדף, למשל את שמות המתדיינים. השיטות העיקריות מתבססות על שילוב מידע מתוך דפים שמנוע החיפוש לא רשאי לאנדקס³. שיטה נוספת היא שימוש בתגיות מיוחדות לסימון מקטע בדף שלא יאונדקס⁴. לבסוף, קיימת שיטה ישנה יחסית, שאינה נפוצה כבעבר, והיא החלפת מקטעי טקסט רגיש (למשל שם), בתמונה שבה מודפס השם. מנועי החיפוש לא מנסים לפענח טקסט סרוק מתוך תמונה, ויציגו טקסט חלופי, כמו "פלוני"⁵, בהתאם לרשום בדף⁶.

36. בעוד לבעל האתר שליטה מלאה על התוכן הנסרק, מאונדקס ומוצג במנועי החיפוש, אין בידי צד שלישי דרך קלה להסיר מסמכים ממנועי החיפוש.

36.1. אדם יכול לבקש צו שיפוטי לאיסור פרסום של מידע. מנועי החיפוש מכבדים צווים שיפוטיים, ויסירו את פרטי המידע מאתר החיפוש הישראלי. עם זאת, ברצונם הם ישאירו את המידע באתר הבינלאומי של מנוע החיפוש⁶, הנמצא מחוץ לתחום שיפוטו של בית המשפט.

36.2. בית המשפט האירופאי פסק כי אדם יכול לדרוש הסרת מידע גם ללא צו שיפוטי⁷, אך פסיקה זאת מוגבלת רק למדינות האיחוד האירופאי. לכן, מנועי החיפוש לא מכבדים בקשות הסרה של מי שאינו תושב האיחוד האירופאי. במקרים שהוסרו מסמכים עפ"י הפסיקה האירופאית, מנועי החיפוש נוהגים לציין את העובדה שהוסרו תוצאות מדף החיפוש המקומי, ולהפנות את הגולש לאתר הבינלאומי.

37. כל זמן מה, זחלני הרשת של מנועי החיפוש סורקים את האתר באופן שיטתי, על-ידי מעבר בין הקישורים מדף אחד אל משנהו. זה מקור שמם – הם זוחלים מדף אחד אל משנהו, כמו עכביש המהלך על קורים דקים. זאת, כמובן, כל עוד הקישור אינו מוביל לדף האסור בסריקה. בעל האתר אינו נדרש להמתין שהזחלנים ימצאו לבדם את כל הדפים שבאתרו. הוא יכול להזין באופן ממוכן את מפת האתר (sitemap) – רשימה מרוכזת של הדפים שהוא מעוניין שהזחלנים יסרקו, ומיידע כך את מנוע החיפוש בדבר כל הדפים המותרים לסריקה ולאנדוקס.

38. בעלי אתרים יכולים לנצל את הידע אודות האלגוריתמים של מנועי החיפוש, כדי לקדם באופן מכוון את הדפים באתרם. התחום של קידום אתרים נקרא Search Engine Optimization, או SEO. המטרה היא לנצל את הדרך בה מנועי החיפוש נותנים ציון (דרגת חשיבות) לדפים, כדי להשפיע באופן מלאכותי על דרגת החשיבות שניתנת לדף נתון. כך גדל הסיכוי בדף מסוים יופיע בין התוצאות הראשונות במנוע החיפוש.

3 שיטות אלו מתבססות על שימוש בטכנולוגיות כגון AJAX, DHTML ו-iframes, כדי לשלב בדף אחד מקטעים שמקורם בדף אחר. כללי האתר (robots.txt) יכולים למנוע מהזחלן לגשת לדף האחר, וכך החלקים הכוללים מידע רגיש לא יקראו ע"י הזחלן ולא יופיעו בתוצאות החיפוש.

4 תקן זה מקודם ע"י מנוע החיפוש של יאהו!, אך לא כל מנועי החיפוש תומכים בתקן.

5 לכל תמונה אפשר להוסיף טקסט חלופי, שיופיע בהצגה טקסטואלית (לא מעוצבת) של הדף.

6 לגוגל לדוגמה, אתר חיפוש ישראלי שכתובתו <http://google.co.il>, ואתר חיפוש בינלאומי, שכתובתו <http://google.com/ncr>.

7 בית הדין האירופאי לצדק בתיק C-131/12, *Google Spain v AEPD and Mario Costeja Gonzalez*.

ניתן לעיון בכתובת <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=152065&doclang=EN>

39. אחד מהפרמטרים העיקריים לפיו נקבעת דרגת החשיבות שמנועי החיפוש נותנים לדף נתון, הוא מספר ההפניות אליו. לדוגמה, אם דף מסוים, למשל <http://www.court.gov.il/heb/Home.htm>, כולל את המילים "הרשות השופטת", ודפים רבים מקשרים אליו תוך שימוש בטקסט "הרשות השופטת", מנוע החיפוש ייתן לדף ציון גבוה עבור מילות החיפוש "רשות" ו"שופטת". כך, מי שיחפש את הביטוי "הרשות השופטת" במנוע החיפוש, יקבל כתוצאה הראשונה את אתרה של הרשות השופטת.

40. כאשר דפים רבים כוללים הפניות אל דף מסוים, מנוע החיפוש יעלה את הדירוג של אותו דף, בהתאם לקישורים המפנים אליו. הדרך הנפוצה והיעילה לקדם דפים היא ליצור דפים רבי מלל, המצביעים אל הדפים שברצון בעל האתר לקדם. אתר תקדין לייט כולל הרבה מאוד דפים רבי מלל (החלטות שיפוטיות שונות), ומערכת האתר מנצלת זאת על מנת לקדם את האתר במנועי החיפוש, כמסבר להלן.

ד. קידום אתר תקדין לייט במנועי החיפוש

41. העותרת עושה שימוש תכוף ומכוון בכלי SEO, כדי לקדם את אתרה ולהגביר את החשיפה של פסקי הדין. השיטה עובדת כך: **עבור כל אדם** האתר מייצר דף חיפוש מותאם. למשל, עבור החתום על הפנייה למנהל בתי המשפט, העותרת יצרה את הדף <http://takdin.co.il/searchg/צבי דביר.html>, הכולל רשימת מסמכים בהם מופיעות המילים "צבי" ו"דביר", לא בהכרח בצמידות. המבנה הכללי הוא <http://takdin.co.il/searchg/פלוני אלמוני.html>, כאשר במקום "פלוני אלמוני", שם של אדם זה או אחר.

42. כדי להגדיל את החשיפה אל פסקי הדין דווקא באתה של העותרת, תוכנת האתר יצרה מראש מאות-אלפי דפי חיפוש מלאכותיים, עבור כל צירוף מילים שייתכן ומייצג שם של אדם אמתי. כך נוצרו דפי חיפוש לביטויים כגון "רפאל מרגליות ואח' ואח'", "דביר וקנין בהעדר" או "בא כוח גיא סלם". אף אדם הגיוני לא יחפש את "רפאל מרגליות ואח' ואח'", ואין כל סיבה אמיתית לקיומו של דף זה. דפי החיפוש הללו לא נוצרו עקב הפניות חיצוניות, שכן הביטויים הללו לא מופיעים בשום מקום, והם חלק ממנגנון קידום אתרים ייעודי ומכוון.

<http://takdin.co.il/searchg/רפאל מרגליות ואח' ואח'> – 64 מסמכים

<http://takdin.co.il/searchg/דביר וקנין בהעדר> – 21 מסמכים

<http://www.takdin.co.il/searchg/בא כוח גיא סלם> – 15 מסמכים

43. באופן זה, העותרת דואגת כי אינספור דפי חיפוש מלאכותיים מובילים לכל מסמך משפטי הנמצא באתר תקדין לייט. מנועי החיפוש לא יכולים לדעת שאלו דפים מלאכותיים. הם "רואים" מסמך משפטי עם הרבה הפניות, ונותנים לו ציון גבוה. כך, כשאדם מחפש פרטים אודות "פלוני אלמוני", התוצאות של פסקי דין המזכירים את אותו "פלוני אלמוני", וכן דפי חיפוש הכוללים את המילים "פלוני" או "אלמוני", יופיעו בין התוצאות הראשונות במנועי החיפוש.

44. העותרת מפעילה הן את אתר תקדין לייט והן את אתר דינים ועוד. בעוד דינים ועוד מספק שירות בתשלום לציבור עורכי הדין והמשפטנים, העותרת מבקשת להרוויח גם מאתר תקדין לייט, המיועד לטענתה לציבור הרחב. המודל העסקי של תקדין לייט מתבסס על שלושה מקורות הכנסה עיקריים: ראשית, הצגת פרסומות לגולשים אקראיים; שנית, מכירת מסמכים מלאים (בעלות של 25 ש"ח למסמך); ולבסוף, מכירת שירות הסרת מסמכים (בעלות של 49 ש"ח למסמך). ההכנסה משלושת

המקורות פרופורציונלית לכמות המבקרים באתר. ככל שיש יותר מבקרים, כך יותר גולשים נחשפים לפרסומות, כך יותר אנשים מבקשים לקנות מסמכים מלאים, וכך יותר אנשים מבקשים להסיר מסמכים הפוגעים בפרטיותם.

45. האתר בנוי כך שכל המסמכים המשפטיים וכל דפי החיפוש נמצאים בתת-ספרייה אחת של האתר (<http://takdin.co.il/searchg/xxxx.html>). לכן, העותרת יכולה לאסור על מנוע החיפוש לסרוק ולאנדקס את כלל המסמכים הנמצאים באותה תת-ספרייה, ע"י הוספת שורת הנחייה יחידה בקובץ robots.txt. מכאן, ובהפשטה מסוימת, ההחלטה האם לאפשר למנועי החיפוש לאנדקס את פסקי הדין היא פשוטה (באופן יחסי בעולם הטכנולוגי), כמעט כמו הדלקה וכיבוי של מתג חשמל: החלפה של קובץ robots.txt הקיים בקובץ הנחיות חדש.

46. יודגש שוב: **בידי העותרת כלים טכנולוגיים שיכולים לאיין את הפגיעה בפרטיות הציבור. אך היא בוחרת לבצע קידום מכוון של מסמכים משפטיים המופיעים באתר תקדין לייט, באופן שמעצים אלפי מונים את הפגיעה בפרטיות הציבור.**

47. **מניתוח שערכה המבקשת⁸, עולה כי מהאתר הוסרו עד היום מעל ל-11,000 מסמכים משפטיים, השייכים ללמעלה מ-7,500 תיקים שונים.** היקף בקשות ההסרה מאפשר לאמוד את היקף הפגיעה בפרטיות הציבור. כל בקשת הסרה מצד אדם, מעידה כי לא זאת בלבד שהוא מאמין שהמידע פוגע בפרטיותו, אלא שהוא מוכן לשלם סכום לא זניח כדי להסירו.

48. העותרת טוענת כי חיובה למנוע את אינדוקסם של פסקי הדין במנועי החיפוש יגרום לה לנזק בלתי הפיך. אולם, כאמור לעיל, מבחינה טכנולוגית, ניתן למנוע את אינדוקס פסקי הדין באופן מידי באמצעות החלפת קובץ robots.txt הנמצא על שרתיה, ובמקרה הצורך להחזיר את הקובץ הקודם.

49. זאת ועוד, לדעת המבקשת, לא צפויים לעותרת נזקים בלתי הפיכים מהפסקת אינדוקס פסקי הדין במנועי החיפוש, מאחר שההחלטה חלה גם על המתחרים של אתר תקדין לייט. לא ברור אילו אתרים מתחרים באתר תקדין לייט, מבחינת היקף הפרסום ובדחיפת פסקי הדין לאינטרנט. בהתאם לניתוח שערכה המבקשת⁹, האתרים היחידים הפועלים בשיטות דומות לאתר תקדין לייט, הם courts.co.il (אביב אביחי ואופיר קריספל, סמארט מדיה שיווק באינטרנט בע"מ), ו-psika.net (נתי ביכלר, קיי לוגיק בע"מ). המבקשת סומכת על הנהלת בתי המשפט כי תדע לאכוף את הוראתה גם על שני אתרים אלו, כך שגם 'מתחריה' של העותרת יפסיקו את הפגיעה בפרטיות ציבור המתדיינים.

50. העותרת היא היחידה שעתרה כנגד האיסור על אינדוקס המסמכים, כאשר ההחלטה תקפה לכל מתחריה של העותרת. במידה ובעתיד החלטת הנהלת בתי המשפט תשתנה, תוכל העותרת לחזור לפעילותה הקודמת, ואתר תקדין לייט יחזור לעמוד הראשון של מנועי החיפוש המובילים.

ה. סמכות מנהל בית המשפט לקבוע כללים

51. תקנה 5(ב) לתקנות עיון בתיקים, מסמיכה באופן מפורש את מנהל בתי המשפט לקבוע תנאים, כללים והגבלות עבור היתרי עיון כלליים:

8 ר' נספח ראשון לחוות דעת 7/ : חישוב היקף ההסרות מאתר תקדין לייט.
9 ר' נספח שני לחוות דעת 7/ : זהות הגורמים העומדים מאחורי אתרי פסקי הדין.

(ב) מנהל בתי המשפט רשאי לקבוע בהיתר כללי לעיון כל תנאי או הסדר הדרושים כדי לאזן בין הצורך בעיון ובין הפגיעה אשר עלולה להיגרם לבעלי דין או לצד שלישי בשל העיון, לרבות השמטת פרטים, הגבלת מספר המעיינים ונקיטת אמצעים למניעת זיהוים של בעלי דין או אנשים; כמו כן רשאי מנהל בתי המשפט לסרב ליתן היתר כללי לעיון או לקבוע תנאים או הסדרים למימושו בהתחשב בהקצאת המשאבים הנדרשת לכך.

52. התקנות מסמיכות את מנהל בתי המשפט לקבוע תנאים שונים והסדרים ספציפיים למימוש זכות העיון הכללית, וכן לקבוע הוראות מחייבות לבעלי היתרי עיון כלליים. התקנות מאפשרות לקבוע תנאים במטרה לאזן את הפגיעה בבעלי הדין, "לרבות [קביעת תנאים בדבר] השמטת פרטים, הגבלת מספר המעיינים ונקיטת אמצעים למניעת זיהוים של בעלי דין או אנשים".

53. בין השאר, המחוקק הסמיך את מנהל בתי המשפט לקבוע תנאים בדבר "הגבלת מספר המעיינים" במידע. הדרישה מבעלי המאגרים למנוע ממנועי החיפוש לאנדקס את המידע, תגביל את כמות וסוג המעיינים במידע. המחוקק הסמיך את מנהל בתי המשפט לקבוע תנאים בדבר "השמטת פרטים" וכן "נקיטת אמצעים למניעת זיהוים של בעלי דין", כך שבסמכותו לדרוש מבעלי המאגרים להשמיט את פרטי בעלי הדין.

54. במכתבה, ציינה הנהלת בתי המשפט כי לבעלי המאגרים ניתנה גישה ישירה לפסקי הדין שלא בדרך של היתר עיון כללי, אלא בדרך של חתימה על כתב התחייבות (ר' נספח 3/):

בפועל למאגרים המשפטיים לא ניתנים היתרי עיון כלליים, אולם עם זאת, חלקם הגדול של המאגרים חותמים על כתבי התחייבות כלפי הנהלת בתי המשפט וזאת כתנאי לקבלת גישה לפסקי הדין בפורמט המתאים לצרכיהם.

55. לעמדת המבקשת, לאחר הסדרת זכות העיון בשנת 2005, חובה על הנהלת בתי המשפט להכפיף את כתבי ההתחייבות הקיימים להוראות תקנות עיון בתיקים, ולהתייחס למאגרים המשפטיים כמי שבידו היתר עיון כללי. מכוח התקנות, מנהל בית המשפט רשאי (וגם נדרש) להורות למאגרים המשפטיים לעמוד בתנאים ובכללים האמורים בכתבי ההתחייבות.

56. יתירה מכך מדובר במצב בו מנהל בתי המשפט מעמיד לרשות העותרת מידע דיגיטלי מעובד המאפשר לה באופן קל ופשוט להזין את החלטות ופסקי הדין לתוך האתר שלה ולקדם את התוצאות – במצב דברים זה בו מנהל בתי המשפט מעניק לעותרת זכות שהינה מעל ומעבר לחובתו על פי דין ובצורה המקלה על אינדוקסן וקידומן של החלטות אין ספק כי יש לו רשות להטיל מגבלות על צורת הקידום של החלטות אלו.

ו. טענת ההסתמכות

57. העותרת טוענת כי היא הסתמכה על המצב החוקי הקיים כאשר החלה לפעול. עם זאת, הדבר רחוק מן האמת. ביום 05/08/2009 פרסמה דוברות בתי המשפט את עמדתו של מנהל בתי המשפט דאז, כבוד השופט משה גל, המציין כי עידן האינטרנט והטכנולוגיה הביא לפגיעה תמורה בזכות לפרטיות של הציבור, וכי הוא מתעתד לפנות לשר המשפטים בנושא זה, ולבחון את שינוי המצב המשפטי כדי לצמצם את הפגיעה בפרטיות המתדיינים (ר' נספח 1/):

נראה כי החריגים לפומביות הדיון הקבועים בסעיפים 68-71 לחוק בתי המשפט, אינם מותאמים לעת הנוכחית, המתאפיינת בזרימת מידע חופשי ומהיר וכי הדין אינו מספק מענה הולם לבעיה שמתעוררת. לאור זאת, יש בכוונתי לפנות בעניין זה לשר המשפטים

על מנת שתיערך בחינה מחודשת של הסוגיה בכללותה וינתנו כלים משפטיים לצמצום הפגיעה במתדיינים.

58. אחד האתרים הפעילים באותה עת, אתר courts.co.il, נהג להציג את פסקי הדין המלאים ללא השמטת פרטי הצדדים. אתר זה הוקם בשנת 2007 ע"י אייל חלימי וסיימון גלפנד בשיתוף עם חברת נבו הוצאה לאור בע"מ, ופעל במתכונת של מאגר מהסוג השלישי. ביום 12/8/2009, כשבוע לאחר פרסום הודעת מנהל בתי המשפט, החליטו בעלי אתר courts.co.il להסיר את כל החומרים המשפטיים מהאתר, ולהגביל את הגישה של מנועי החיפוש אליו¹⁰. האתר נסגר סופית בינואר 2010¹¹.

59. מנגד, אתר תקדין לייט החל לפעול במתכונתו הנוכחית בשנת 2011, שעה שעמדת מנהל בתי המשפט הייתה ידועה. בעת החלטת העותרת לפתוח את אתר תקדין לייט, היה ידוע לה כי הנהלת בתי המשפט מתעתדת לפעול לשינוי המצב הקיים בפועל, במטרה לצמצם את הפגיעה בפרטיות הציבור. העותרת אינה יכולה לטעון לשינוי המצב החוקי, ואינה יכולה לטעון להפרת ציפיות בשל הסתמכות על מצב זמני.

60. העותרת מנסה לצייר תמונה כאילו החלטת הנהלת בתי המשפט מכוונת כנגדה, וכי היא היחידה שנפגעת מההחלטה. אולם, החלטת הנהלת בתי המשפט לחייב את המאגרים המשפטיים למנוע את אינדוקס המסמכים המשפטיים במנועי החיפוש האינטרנטיים, חלה על כל המאגרים המשפטיים המבקשים למשוך ממנה מידע, לרבות אתר תקדין לייט. ככל הידוע למבקשת, החלטה זאת תביא למיגור התופעה בה פסקי דין מפורסמים באינטרנט ופוגעים בפרטיותם של הציבור. זאת מאחר שהדרך היחידה בה ניתן לקבל את פסקי הדין בצורה אלקטרונית היא או באמצעות הנהלת בית המשפט, או לחלופין, מספק תוכן אשר קיבל את פסקי הדין מהנהלת בתי המשפט (כגון אתר "נבו" ואתר "פדאור"), האוסרים על קצירת המידע מאתרים.

61. לדעת המבקשת, מאחר שהנהלת בית המשפט סברה כי הפגיעה בזכות הציבור לפרטיות חמורה מאוד, עד כדי כך שיש לתת החלטה מיידית אשר תמנע את המשך הפגיעה בציבור, כך גם צריך להכריע בית המשפט העליון בעתירה.

62. לדעת המבקשת, אין לבוא בטענות להנהלת בתי המשפט בגין קבלת ההחלטה הנ"ל. כגוף ציבורי חובתה של הנהלת בתי המשפט היא לפעול למען טובת הציבור ולשרת אותו. וכך עשתה הנהלת בית המשפט כאשר קיבלה החלטה זאת.

ז. התייחסות קצרה למספר פסקי דין

63. המבקשת מבקשת להציג מספר החלטות אשר ניתנו על ידי בית משפט נכבד זה, בהם מודגשים השינויים אשר חלו בעידן הטכנולוגי, בהיבט של פרסום פסקי דין.

63.1. ברע"א 482/13 אליהו חברה לביטוח בע"מ נ' פלונית, דן בית המשפט העליון דן בערעור על החלטה לאסור פרסום שמו של בעל דין – אדם שנפגע בתאונת דרכים. בית המשפט דחה את בקשת רשות הערעור תוך שהוא מציין כי:

נראה כי הפגיעה הפוטנציאלית בפרטיותו של המשיב עקב חשיפת שמו ופרטיו ברבים, היא חמורה כידוע, מידע אודות מצבו הבריאותי של אדם הוא היבט מובהק ומרכזי של

10 נורית רוט, "אתר נבו הגביל את הגישה לפסקי דין באינטרנט", הארץ 17/08/2009.

11 אתר courts.co.il הפעיל כיום באותה הכתובת, נפתח כמה חודשים לאחר סגירת האתר המקורי, ואינו קשור לחברת נבו.

צנעת חייו... מידע שכזה מצוי בליבת הזכות לפרטיות, וגילוי ללא הסכמת בעל המידע, מהווה פגיעה חמורה בפרטיותו. (סעיף 10 להחלטה).

עוד קבע כבוד השופט זילברטל:

בהקשר זה לא למותר לציין, כי הפגיעה החמורה בפרטיות העלולה להיגרם עקב פרסום זהותו של בעל דין מועצמת נוכח הנגישות הגבוהה (ההולכת ומתעצמת) לתוכן של החלטות שיפוטיות של כלל ערכאות השיפוט, בין במאגרי המידע המשפטיים השונים, בין במאגרי המידע הכלליים ובין במנועי החיפוש רבי העוצמה הנגישים לכול ברשת האינטרנט).

63.2. בע"א 438/14 פלוני נ' המאגר הישראלי לביטוח רכב [הפול], נדונה בקשה לצו איסור פרסום לפי סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, נוכח הטענה ולפיה פרסום מצבו הרפואי של המבקש בתחום הפיסי והנפשי מהווה פגיעה בזכותו לפרטיות ולסודיות רפואי, העלולה ליפול קרבן לחשיפה לאינטרנט. קבע כבוד השופט רובינשטיין קיבל את הבקשה, ואף ציין בהחלטתו כי:

כיום כאשר בהקלדה נוחה במאמץ מינימלי ניתן להגיע לפסיקה כולה, מתעצמת הפגיעה הפוטנציאלית במי שפרטי בריאותם נחשפים. (סעיף ו' להחלטה).

64. פסיקות אלו עומדות בניגוד לטענות העותרת (בסעיפים 102-103 לעתירתה), ולהצגה המגמתית של פסקי הדין.

65. גם ניתוח של הפסיקה שהביאה העותרת, אינו תומך בעמדתה, מכמה סיבות.

66. ההחלטה בעניין קטיעי (רע"פ 1201/12) מיוחדת ממספר סיבות: ראשית, מדובר על עבירה שבוצעה באמצעות האינטרנט; שנית, מדובר על בקשה של המדינה לפרסם את פרטי הנאשם על מנת למנוע עבירות נוספות בקטינים; שלישית, מדובר על מקרים בהם שקל בית המשפט באופן אקטיבי את האיזון והחליט באופן אקטיבי להורות על פרסום; ורביעית, דובר על תיקים פליליים על כל המשתמע מהחשיבות לפרסם את עוברי העבירה ועשיית הצדק.

67. המבקשת סבורה כי עקרון פומביות הדין נגזר מהעיקרון שיש להקפיד על כך שהצדק נעשה ונראה – לעניין זה לא ברור איזה נזק ייגרם אם פסק הדין שינתן לא יזכיר את שמות המתדיינים באינטרנט.

68. בפרשת קטיעי, קבע כבוד השופט הנדל כך (סעיף 18):

דוגמא נוספת מוצאים אנו בחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981. בסעיף 16(א) נקבע כי משעברה תקופה מסוימת מיום הרשעתו של אדם, יראו את ההרשעה כאילו נמחקה ולא יימסר מידע לגביה אלא לגופים המנויים בחוק. האם ניתן מבחינה טכנולוגית להורות על מחיקת הרשעה שפורסמה בפסק דין או בכתבה עיתונאית? השאלות שהוצגו לא יזכו לתשובה במסגרת שלנו. די בהצגת המורכבות העובדתית בפרסום פסקי דין בתחילת המאה ה-21. [ההדגשה איננה במקור – א.פ.]

69. אין ספק כי הגיעה העת לדון בסוגיות אלו ולהכריע בהן, שכן אין ספק שמעשיה של העותרת סותרים את האמור בחוק המרשם הפלילי. וראו את המשך דבריו של כבוד השופט הנדל (סעיף 19):

עודנו מצויים בגדרי סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, לפיו הפומביות היא הכלל ואיסור הפרסום הוא החריג. המחוקק העמיד את נקודת הסטייה מהפרסום הפומבי של הליכים משפטיים במקום בו נגרמת פגיעה חמורה בפרטיות. ללא שינוי חקיקתי, אין מקום כי נשנה מהאיזון הקיים היום בסעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט. איזון זה הינו ניטרלי לטכנולוגיה. דהיינו, לא ניתן לשקול את הפרסום באינטרנט כיוצר פגיעה חמורה

כשלעצמו (השוו לערעור בגדרו נדחתה טענה זו: ע"פ 9695/10 פואד אבו ערישה נ' מדינת ישראל (23.1.2011)). ניתן להניח כי פרסום שמו של המורשע, מסב נזק לשמו, לכבודו ולמשפחתו (השוו: בש"פ 10731/08 מיצקין נ' מדינת ישראל (4.01.09)). ואולם אין די בנזק זה הנלווה מטבעו לפרסום פסק דין מרשיע, אף אם הוא מפורסם באינטרנט. קבלת העמדה של המבקשים תהפוך את החריג לכלל והכלל לחריג. הואיל ועסקינן בכלל-על, שמעוגן גם בחוק יסוד: השפיטה, כל עוד שהמחוקק לא שינה את דברו, אל לבית המשפט לערוך איזונים שעשויים לשנות את הכללים מהיסוד.

70. המבקשת סבורה כי בהחלטתו, דן כבוד השופט הנדל במקרה נקודתי, ולא ניתן להסיק ממנו מסקנות אופרטיביות בדבר קידום החלטות באופן אקטיבי באינטרנט. לכן קבע כב' השופט הנדל כי "האיזון ניטרלי לטכנולוגיה". אולם, בית המשפט הנכבד לא הביא בחשבון כי אין מדובר בפרסום טכנולוגי אשר אדיש לטכנולוגיה – מדובר על קידום אקטיבי של ההחלטות, בצורה אשר פוגעת יתר על המידה בזכות הפרטיות, תוך שימוש באינדוקס ובקידום מכוון (SEO).

71. וראו דבריו של כבוד השופט ג'ובראן (סעיף 9 להחלטתו), המשקפים את דברי כב' השופט הנדל:

גם לעניין סוגיית פרסום פסק הדין, מצטרף אני להנמקתו של חברי השופט נ' הנדל. המציאות העכשווית מורכבת בהקשר זה. כיום, פועלים בישראל מספר רב של מאגרי מידע משפטיים מקוונים, דוגמת נבו, פדאור, ועוד. מאגרים אלה הביאו לזמינות ונגישות מלאים של החלטות שיפוטיות. כיום, חיפוש פשוט במנוע חיפוש דוגמת Google של שם אדם שהיה בעבר צד להתדיינות שיפוטית, יכולה להביא לחשיפה מיידית של מידע זה. אמנם, גם בעבר היה ניתן לגלות מידע בנוגע לצד מתדיין בהליך שיפוטי, בין באמצעות בקשה אקטיבית לעיון בתיק לבית המשפט, ובין באמצעות פרסומו בתקשורת. אולם, אז, לפגיעה בפרטיות הייתה "תאריך תפוגה", בעוד שהיום, המידע נצרב לעד במרחב הווירטואלי. במצב דברים זה, כאשר פוטנציאל הפגיעה בזכות הפרטיות גדול יותר כמעט בכל מקרה ומקרה, ייתכן שיש טעם של ממש בהוספת מנגנונים חלופיים או באיזון שונה בין זכות זו לעיקרון הפומביות. עם זאת, כאמור בפסק דינו של חברי השופט נ' הנדל, ההסדר החוקי הקיים הקבוע בחוק בתי המשפט על פיו הפרסום הוא הכלל, ואיסורו הוא החריג, נראה שאינו מאפשר איזון אחר. בנסיבות המקרה, קיים אינטרס ציבורי בפרסום פסקי הדין מרשיעים, ובכללם במאגרי המידע והחיפוש באינטרנט, שעה שהמבקשים ניצלו פלטפורמה זו ממש באופן פסול.

72. אכן, הן השופט הנדל והן השופט ג'ובראן קובעים כי על מנת לערוך איזון אחר, יש לשנות את החוק, או להוציא הנחיות מחייבות. אלא, שברור מהדברים כי לא הוצג ההבדל המהותי בין מאגר תקדין לייט לבין המאגרים המשפטיים האחרים, וכי החיפוש בגוגל איננו מניב באופן אוטומטי, במקרה, את פרטי הצדדים להליך המשפטי, אלא כי נעשות פעולות אקטיביות ומכוונות על מנת לקדם את הפרטים ולהביאם למקום האמור. דומה כי עובדה זו, די בה כדי לשנות את המאזן: אין מדובר בכיכר השוק החופשית אלא בגוף שבחר לקדם באופן אקטיבי את השמות.

73. מעיון ובחינה של דוגמאות ספציפיות אשר עמדו לעיני המבקשת ומצורפת כנספח 4/ לבקשה עולה כי בשלל מקרים מאנדקסת העותרת החלטות ופסקי דין תוך פגיעה חמורה בזכות הפרטיות של הצדדים לתיק או אפילו צדדים שלישיים. במקרה אחד שהובא מוזכרת נפגעת עבירה מינית באחר מוזכרים פרטים על מוגבלויות פיזיות של תובעת ובשלישי צוין מספר תעודת הזהות של התובע. בכל המקרים לא התקיימה שום תועלת משפטית מהזכרת השמות והפרטים – אדרבה אף אם קיימת הלכה משפטית בהלכות האמורות היא לא היתה נפגעת לו היה מופיע פסק הדין בלי השמות.

נספח 4/ מספר דוגמאות לפגיעה בפרטיות הציבור על ידי העותרת, מצורפים כנספח לבקשה זאת. מצ"ב ומסומן 4/.

74. ההחלטות האחרות אותן מצטטת העותרת אינן דומות. מדובר בהליכים פליליים, הליכי כינוס נכסים וכדומה, אשר יש אינטרס מיוחד בפרסומם. זאת, להבדיל אלף מונים מהליכים רגילים, שלרוב אין לציבור עניין לדעת את שמות המתדיינים.

75. כמו כן, נדמה כי יש ליתן משקל אף לתקנת השבים – האם כוונת המחוקק הייתה כי אדם אשר הורשע לפני 25 שנה בעניין שאיננו ציבורי – ייזכר לעד, לדראון עולם? הרי, משנמחק רישומו, אסור למעסיק או לוועדת קבלה להפלותו על רקע עברו. אולם, אם לחיצת כפתור תביא את המעסיק הפוטנציאלי לאתר תקדין, ותגלה לו כי אדם זה הורשע בעברו הרחוק בפלילים, ייתכן שהמעסיק הפוטנציאלי יחליט שלא לזמנו לריאיון. ברור שלא זאת היא רוח החוק.

76. לו היה מדובר על פרסום מקרי, שנעשה ללא קידום מכוון או כל מניפולציה אחרת, יתכן והיה ניתן להצדיק את הפגיעה. אך, **שעה שהעותרת היא זו שנוקטת באמצעים אקטיביים על מנת לקדם את השם ולהותירו מפורסם לדראון עולם, נדמה כי התנהלותה מפרה את האיזון. לכן, יש לקיים את הוראות מנהל בתי המשפט ולהורות לה להפסיק את ההתנהלות.**

77. המבקשת אף תפנה את תשומת לבו של בית המשפט הנכבד להחלטת בית הדין האירופי המוזכרת בסעיף 35.2 לעיל. אמנם ההחלטה האמורה חלה רק באיחוד האירופי, אך נדמה כי ניתן ללמוד ממנה הרבה לעניין האיזון בין הפגיעה בפרטיות לזכות הציבור לדעת. להלן פסקה אחת מההחלטה המלומדת, והמבקשת תבקש לצרף את ההחלטה במלואה לעיון בית המשפט הנכבד:

87. Indeed, since the inclusion in the list of results, displayed following a search made on the basis of a person's name, of a web page and of the information contained on it relating to that person makes access to that information appreciably easier for any internet user making a search in respect of the person concerned and may play a decisive role in the dissemination of that information, it is liable to constitute a more significant interference with the data subject's fundamental right to privacy than the publication on the web page.

נספח 5/ החלטת בית הדין האירופי לצדק בתיק C-131/12, *Google Spain v AEPD and Mario Costeja Gonzalez*, מצורפת כנספח לבקשה זאת. מצ"ב ומסומן 5/.

78. המבקשת תבקש לפרט בטיעונים בעל פה בכל הנוגע להחלטת בית הדין האירופי, אשר שקל שיקולים טכנולוגיים וביסס את החלטתו על ניתוח מנועי החיפוש ואחריותם להפצת המידע, אך אין ספק כי בעידן האינטרנט יש לשקול שיקולים חדשים ועקרוניים אשר משמעותם כי החלטות ומידע אשר אינם נגישים באופן טבעי מוזנקים ישירות לידי כל מחפש רגיל.

ח. טענותיה של העותרת לחוסר מידתיות

79. בסעיפים 104-146 מתיימרת העותרת לטעון כי החלטת הנהלת בתי המשפט איננה מידתית וכי היא פוגעת בחופש הביטוי בזכות הציבור לדעת בנגישות למשפט לאוכלוסיות מוחלשות ועוד כהנה וכהנה טענות שובות לב, אך בחינה מעמיקה של טענות העותרת מביאות את הקורא למסקנות שונות.

80. **ראשית**, העותרת מפרסמת מידע הכולל פגיעה בגרעין הקשה של הפרטיות כגון פרטים אישיים של מוטטרדות מינית וכדומה; **שנית**, האפשרות להסרה הינה בבחינת לעג לרש אחרי שהשם כבר התפרסם

במשך חודשים ואחרי שהעותרת עוד מרהיבה עוז לגבות תשלום עבורו; **שלישית**, גם הליך מסחרי זכאי לחסות תחת פרטיות ואין כל הצדקה לפרסם סכסוך מסחרי בין שני פרטים או עסקים מן השורה, אף אם אין מדובר בגרעין הקשה של הפרטיות; **רביעית**, דווקא בהליכים פליליים יש לאזן את האינטרס של פרסום ההליך עם אינטרס תקנת השבים.

81. העותרת בוחרת לגבות כסף עבור הסרה, עד להגעה למצב אבסורדי, בו כתב אשר ביקש ממנה להסיר את ההחלטות הנוגעות לנשיא המדינה המורשע משה קצב נענה כי בעבור תשלום של 49 ₪ יוכלו להסיר את ההחלטות. הדבר רק מדגיש כי העותרת פונה לבית המשפט הגבוה לצדק בחוסר תום לב כאשר רוממות חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת בגרונה אך חרב האינטרס הכלכלי בידה.

נספח 6/י כתבה מהעיתון "מקור ראשון" מיום 25.2.2012, בדבר הסרת ההחלטות הכוללות את שמו של נשיא המדינה המורשע מר משה קצב, מצורפת כנספח לבקשה זאת. מצ"ב ומסומן 6/י.

82. העותרת טוענת לזכותו של הציבור לדעת ולאוכלוסיות מוחלשות. אך היא גובה סכום של 26 ₪ עבור כל מסמך, ומציגה רק חלק ממנו לציבור – חלק שבאופן טבעי איננו מציג את כלל ההחלטה. כך העותרת גורמת להצגה לא הוגנת של הדיון.

83. בניגוד גמור לצורה בה מציגה העותרת את אתר בית המשפט העליון וההחלטות המתפרסמות בו, קיים הבדל מהותי בין אתר זה לבין העותרת: על מנת למצוא החלטה באתר courts.gov.il, יש צורך בידיעת מספר התיק, וגם אז יש צורך לבחור בהחלטה כדי לעיין בה. לעומת זאת על מנת לצפות בהחלטה אצל העותרת, כל שנדרש הינו להקיש את השם במנוע החיפוש גוגל – כאשר באופן טבעי לא היה עולה השם במנוע החיפוש אלא שהעותרת בחרה לאנדקס אותו באופן אקטיבי.

84. קיימים שני הבדלים **משמעותיים** בין "תקדין לייט" למאגרים המשפטיים האחרים: **ההבדל הראשון**, נעוץ בכך שאין מקום להשוואה בין מאגר משפטי מקצועי כגון תקדין או נבו, אשר נועד לשימוש מקצועי גרידא (ואופני החיפוש המתקדמים הקיימים בו, כמו גם התקצירים והחדשות המשפטיות המופיעים בו – יעידו על כך), למאגר שאין לו כל חיות משל עצמו, שלא לומר תפקוד כמאגר משפטי מקצועי, זולת הקשת חיפוש שם של אדם בגוגל אשר מקשר את המחפש לאותו פסק דין בכותרת "מזמינה" של "פלוני אלמוני מופיע בפסקי דין...". **ההבדל השני**, נעוץ בעצמת והיקף החשיפה. למידע המשפטי המצוי במאגרים המשפטיים הרגילים, נחשף ציבור המשפטנים העושה במידע שימוש לצרכים מקצועיים או אקדמיים או אנשי תקשורת ואחרים המעוניינים ללמוד על פסיקות בתי המשפט מנימוקים כאלה ואחרים. העובדה כי במהלך קבלת המידע נחשב אותו מחפש מידע מקצועי גם לפרטים אישיים, לרוב אינה מעלה ואינה מורידה וניתן לומר כי היא עשויה להיות נסבלת, היות והיא **תוצאת לוואי** סבירה ונסבלת של החיפוש המקצועי המשפטי ואין המשפטן או האדם המחפש מידע משפטי מתעניין במידע האישי לשעצמו; החשיפה הינה אגבית. **לא כן הדבר במאגר "תקדין לייט", בו החשיפה למידע האישי היא תמצית העניין ולא המידע המשפטי.**

85. לגבי אתר "נט המשפט", לשם צפייה (חלקית ביותר ומוגבלת) בהחלטות ובפסקי דין, יש להזין מספר הליך, ערכאה וסוג הליך. אלו נתונים שלא נמצאים בידי מחפש המידע המצוי וחלקם אף אינם מוכרים לו, אם אינו בעל עניין בתיק. מנגד, באתר "נבו" לא ניתן לצפות, גם לא בחלקים מההחלטות או מפסקי דין, ללא רכישת מנוי לאתר. לכן, בין מאגרים אלו לבין "תקדין לייט" קיים פער תהומי. המדובר ברמות שונות לחלוטין של חשיפה ושל זמינות ונגישות לגולש הממוצע.

ט. "ידיד בית המשפט"

86. מוסד "ידיד בית המשפט" (Amicus Curiae), הגם שאינו מעוגן בחקיקה, הינו מוסד מוכר בפסיקה הישראלית. "ידיד בית המשפט" הינו גוף ציבורי במהותו, שאינו צד ישיר לסכסוך, אך הוא בעל עניין באינטרסים הנדונים בו, ומכיר את הנושאים הנדונים בו. צירוף גוף שכזה נותן ביטוי ראוי לגורמים מייצגים ומומחים שיש בידיהם, באמצעות הצגת עמדתם, ומסייע לבית המשפט לגבש את הכרעתו.

87. במהלך השנים הוכרו גופים שונים ומגוונים ממלכתיים וולונטריים כ"ידידי בית המשפט". ביניהם, עמותת ידיד (למשל, בעניין חפציבה, בש"א 8031/07 בתיק פש"ר (י-ם) 4202/07, החלטה מיום 16.1.08); לשכת עורכי-הדין (למשל, ע"א 1682/06 עו"ד נתן רסקין נ' אברהם (רמי) לב, החלטה מיום 17.9.08; בג"ץ 744/97 גוזלן נ' השופט אמינוף (פ"ד נא(1) 355); בג"ץ דורון נ' שר האוצר מיום 10.8.06); האגודה לזכויות האזרח (למשל, בעת"מ (ת"א) 1467/07 פרח השקד בע"מ נ' עירית בת-ים, החלטה מיום 14.4.08); לשכת רואי החשבון (למשל, ע"א 8548/06 עו"ד אינדיב נ' פרמייר קלאב בע"מ, החלטה מיום 31.8.06); מוקד סיוע לעובדים זרים (למשל, בג"ץ 4957/07 אחיעוז נ' משרד התמ"ת, החלטה מיום 24.1.08); שורת הדין (בג"ץ 769/02 הועד הציבורי נגד עינויים בישראל נ' ממשלת ישראל, החלטה מיום 3.8.03); הקליניקה למאבק בסחר בנשים (ע"א 11152/04 יוסף פרדו נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ, החלטה מיום 13.2.06), ועוד.

88. התנועה לזכויות דיגיטליות והאישים החברים בה עוקבים מזה שנים על שמירת זכויות האדם של הציבור במרחב הטכנולוגי והינם בעלי ידע ייחודי בתחום זה. פירוט נוסף לגבי נסיונה המעשי, מצוי במבוא לבקשה זו.

89. מדובר בעמותה אשר הינה בעלת הניסיון המתאים והרלוונטי בתחום, והיא אף בעלת ידע ייחודי בנושא זה. התנועה סבורה כי קבלת בקשתה להצטרף כידיד בית משפט תאפשר לבית המשפט לקבל תמונה רחבה ומשמעותית על האיזון הנדרש בין הזכות לפרטיות לבין פומביות הדין, על הפתרונות והאלטרנטיבות הטכנולוגיות המאפשרות לצמצם את הפגיעה בזכות הציבור לפרטיות, ועל התנהלות העותרת ומתחרותיה לאורך השנים, דבר שלדעת התנועה משליך באופן ישיר על הדין והכרעה בעתירה זאת.

90. במ"ח 7929/96 קוזלי אחמד נ' מדינת ישראל (פ"ד נג(1) 529), קבע כבוד הנשיא (כתוארו אז) את המבחנים המנחים לצירוף "ידיד בית משפט" להליך:

מקום בו ישנו גוף ציבורי – שאמנם אינו צד ישיר להליך – אך יש לו אינטרס רחב בפתרון ההליך והיכרות עם המאטריה הנדונה, הרי שיינתן לאותו הגוף להשמיע עמדתו בנדון בצד העותר, שלו יש נגיעה אישית או ישירה לעניין. [...] בכך יינתן ביטוי לאותם הגורמים המייצגים והמומחים, שיש להם עניין בנושא הדין ויש בידיהם, בה בעת, לסייע לבית-המשפט בגיבוש עמדה והלכה המשקפות נאמנה את מגוון המצבים והבעיות שבסוגיה שלפניו. [...] יש לבחון את תרומתה הפוטנציאלית של העמדה המוצעת, יש לבחון את מהות הגוף המבקשת להצטרף. יש לבדוק את מומחיותו, את ניסיונו ואת הייצוג שהוא מעניק לאינטרס שבשמו מבקשת הוא להצטרף להליך. יש לברר את סוג ההליך ואת הפרוצדורה הנוהגת בו. יש לעמוד על הצדדים להליך עצמו ועל השלב שבו הוגשה בקשת ההצטרפות. יש להיות ערים למהותה של הסוגיה העומדת להכרעה. כל אלה אינם קריטריונים ממצים. אין בהם כדי להכריע מראש אימתי יהא מן הדין לצרף צד להליך כ"ידיד בית-המשפט", ומתי לאו. בה בעת, יש לשקול קריטריונים אלה, בין היתר, טרם יוחלט על צירוף כאמור. (סעיף 45 לפסק-הדין).

91. יתירה מכך מדובר בעתירה של גוף המפרסם פסקי דין כנגד הנהלת בתי המשפט במדינת ישראל – קרי אין מדובר בסוגיה פרטית אלא בסוגיה אשר יש לה השלכות רחב ועומק על כל מערכת המשפט הישראלית.

92. לאור מעורבותה של העמותה בהליכים האחרים אשר התנהלו בסוגיה זו מול הנהלת בתי המשפט ובוועדת אנגלרד יהיה זה ראוי לאפשר לה להציג את עמדתה בערכאה העליונה אשר תעסוק בסוגיה.

י. סוף דבר

93. העותרת טוענת כי זכותה לחופש העיסוק והזכות הכללית של הציבור לדעת תיפגע בשל הנחיות מנהל בתי המשפט. מדובר על טענה הנטענת בחוסר תום לב שכן העותרת **עושה שימוש מכוון במנועי החיפוש ובאינדוקס** על מנת לקדם את התוצאות ולהשיא רווחים מסחריים.

94. יתירה מכך לעותרת אין זכות קנויה לקבל מהנהלת בתי המשפט את פסקי הדין בפורמט וורד או קבצים אלקטרוניים שניתן לבצע בהם חיפוש. העובדה כי העותרת מקבלת את הקבצים בפורמט כזה המקל עליה לפגוע בפרטיות של הציבור מצדיקה לטעמה של האגודה הטלת מגבלות על אופן השימוש בקבצים.

95. התנועה סבורה כי על בית המשפט לאזן באופן ראוי בין זכות הציבור לדעת לבין הזכות לפרטיות ואין ספק כי כיום בשל העידן הטכנולוגי האיזון הופר ומדובר בפגיעה בלתי מידתית – מה גם שאין ספק כי הטכנולוגיה מאפשרת פגיעה חמורה יותר בפרטיות מאשר כזו שהיתה קיימת בעבר. יתירה מכך העותרת נוקטת פעולות אקטיביות על מנת לקדם את עצמה במנועי החיפוש ועל ידי כך גורמת לפגיעה חמורה בפרטיות, פגיעה שמטרתה השאת רווחים.

96. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את הבקשה ולהורות על צירופה של המבקשת להליך שבכותרת במעמד "ידיד בית המשפט", על מנת לאפשר למבקשת להביא בפני בית-המשפט הנכבד את עמדתה בסוגיות המפורטות מעלה.

97. **עמדת ב"כ העותרת:** עו"ד עופר לריש, "מתנגד לבקשה להצטרפות התנועה כידיד בית המשפט, בשם לב למועדים בו הוגשה הבקשה ואף לגופם של דברים העותרת איננה סבורה כי יש מקום לצירוף ידיד בית משפט".

98. **עמדת ב"כ המשיבה:** עו"ד אבי מיליקובסקי, "מותיר את ההחלטה לשיקול דעת בית המשפט".

99. לבקשה מצורפת חוות דעת של מר צבי דביר, המבהירה מספר היבטים טכניים בעמדת המבקשת. כן מצורף תצהיר בתמיכה לבקשה.

100. בית המשפט הנכבד מתבקש לקבל את בקשת התנועה להצטרף כידיד בית המשפט.

אסף פינק, עו"ד
ב"כ המבקשת

רשימת נספחים לבקשה להצטרף כידיד בית המשפט בג"ץ 5870/14

- 1/י הודעה רשמית שפרסמה דוברות הנהלת בתי המשפט בשם מנהל בתי המשפט לשעבר כבי השופט משה גל.
- 2/י מכתב התנועה לזכויות דיגיטליות אל הנהלת בתי המשפט מיום 07/09/2014.
- 3/י מכתב לשכת היועץ המשפטי להנהלת בתי המשפט אל התנועה לזכויות דיגיטליות מיום 30/09/2014.
- 4/י מספר דוגמאות לפגיעה בפרטיות הציבור על ידי העותרת.
- 5/י החלטת בית הדין האירופי לצדק בתיק Google Spain v AEPD and Mario Costeja ,C-131/12, Gonzalez.
- 6/י כתבה מעיתון "מקור ראשון" מיום 25.2.2012, בדבר הסרת ההחלטות הכוללות את שמו של נשיא המדינה המורשע מר משה קצב.
- 7/י חוות דעת מקצועית אודות אתר 'תקדין לייט'.